

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕
บอบข้าบ้าง เพื่อส่วนใหญ่ที่เป็นคุณ

สำหรับกองกฐินเรากำหนดไว้ ๘๕,๐๐๐ กองนั้นได้ครบเรียบร้อยแล้ว ที่ได้มาเพิ่ม
เท่าไรเพื่อจุดใหญ่อีก แน่ มันเป็นจุด ๆ มากี่จะเข้าร่วมอยู่ในกองกฐินนี้ นอกจากนั้นก็
เข้าเป็นกองรวม ก็คือกองทองคำ นี่เราจะรอไปจนถึงวันที่ ๒๔ เดือนนี้ผ่านไปเรียบร้อยแล้ว
จะรีบส่งทองคำไป ทางพระกรรมฐานของเราอยู่ในที่ต่าง ๆ นัดกันว่าวันที่ ๒๔ ใครได้มาก
ได้น้อยก็จะมารวมกันที่นี่ บรรดาพระกรรมฐานอยู่ในที่ต่าง ๆ ท่านนัดกันเองว่าจะมาที่นี้วันที่
๒๔ พอหลังจากนี้แล้วเราก็จะส่งเลย รวบรวมได้เท่าไร ๆ สำหรับ ๕๐๐ กิโลนั้นตั้งไว้
เรียบร้อยแล้ว อันนี้มันจะขาดอันนั้นเท่าไร หรือพอ หรือเหลือเท่าไรก็อยู่ที่ได้มานั้น หากว่า
ควรจะเพิ่มขึ้นอีกเราต้องเพิ่ม เพราะเราอยากเพิ่มอยู่แล้วว้างั้นเถอะ แต่ขาดไม่ได้เด็ดขาด
เรื่องขาดนี้ไม่ได้ ขาด ๕๐๐ กิโลเป็นไม่ได้เด็ดขาด เพราะอันนี้เป็นตั้งรากฐาน มอบครั้งที่
สองก็เป็น ๑ ตัน คือวางระยะ ๆ เอาไว้

๕๐๐ กิโลนี้เราพยายามมาเรื่อย ๆ พอถึง ๕๐๐ กิโลแล้วหลอมทีหนึ่งแล้วมอบ ๆ
เราตั้ง ๕๐๐ กิโลไว้เป็นเกณฑ์ ๆ มอบพอสองครั้งก็เป็น ๑ ตัน คราวนี้อย่างน้อยก็ต้อง
๕๐๐ ส่วนที่จะเศษเหลือไปเท่าไรเราค่อยพิจารณาอีก หากว่าเศษเหลือพอจะเป็นทองแท่ง
คือทองแท่งนั้น ๑๒ กิโลครึ่งเรียกว่าหนึ่งแท่ง ถ้ามีเศษเหลือที่จะควรเป็นแท่ง ๆ ก็สั่งให้
เขาเพิ่มทางโน้น หรือว่าเราหลอมแล้วไปเพิ่มก็ได้ เพิ่มจาก ๕๐๐ กิโลนี้ไป คราวนี้จึงรออยู่
ที่ว่าจะขาดเหลือเท่าไรจะมาเพิ่มอีก ถ้าไม่ได้ก็ ๕๐๐ กิโลตั้งไว้เลยเข้าเลย ส่วนดอลลาร์ทาง
นี้นั้นเขาเอามาให้เมื่อเข้าวานนี้ได้ ๑ แสน ๑ หมื่น ๘ พันเท่าไรร้อย ทางกรุงเทพฯยังไม่
ทราบ อย่างไรก็ตามการมอบคราวนี้ที่แน่แล้ว สองแสน เศษเหลือเท่าไรถ้าเป็นพันเป็น
อะไรไป เราก็จะเอาหัวพันเพิ่มเข้าไปในสองแสนนั้น ยังเหลือเท่าไรก็เอาไว้ก่อน หากว่าพอจะ
ชยับได้ถึงสามแสนก็เอาเลย

เราอ่านป้ายที่ติดไว้ข้างครัวได้สิ่งที่สะกิดใจแห่งหนึ่ง อ่านตรงไหน ๆ มีที่สะกิดใจ
เป็นจุด ๆ เวลาว่างคำ ๆ เรามักจะมาอ่าน หน้าศาลาก็เหมือนกัน แต่หน้าศาลากว่าจะมา
อ่านได้ต้องถึงกลางคืน กลางวันมาไม่ได้พวกต่อพวกแตนมันเยอะ มันโล่ร่มเอาหลงทิศไป
เลย ต้องลอบมาเวลาพวกต่อพวกแตนมันนอนหลับ กลางวิากลางวันเวลาอื่นใดมาไม่ได้ทั้ง
นั้น ต้องมาเวลากลางคืนเงียบ ๆ ว่าง ๆ นะ ไม่ใช่ตั้งใจจะมา พอมองนั้นมองนี้ว่างปื๊บก็ไป

อ่าน ได้ข้อคิดต่าง ๆ ที่คร่ำก็เหมือนกัน ที่คร่ำอ่านวันหนึ่งได้ข้อคิดอันหนึ่งขึ้นมา อ่านหน้าหนึ่งได้ข้อคิดอันหนึ่งขึ้นมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ละ

เราไปอ่านก็ไปสู่จุดสำคัญที่เราต้องหาทองคำและดอลลาร์เข้าคลังหลวงนี้ โห ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เครื่องเสริมกันเข้าไปมีเยอะนะ มันเหมือนกับมีอะไรบันดาลอยู่ในนั้น แทรก ๆ อยู่ในนั้น อ่านแล้วอดคิดไม่ได้ สะดุดจิตแปลบ ๆ คืออันนี้กับอันนั้นรับกัน ๆ เรื่อย ๆ ไม่ใช่อ่านแบบลวก ๆ อ่านจริง ๆ อ่านพินิจพิจารณา เมื่อวานนี้ก็ไปเจอเอาเรื่องทองคำ ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนเราก็อทราบอยู่แล้ว แต่มันมีปลีกย่อยออกไปอีกที่จะให้เป็นข้อคิดอีก อย่างทองคำและดอลลาร์เข้าคลังหลวง เข้าไปแล้วอะไร ๆ มันเป็นบริษัทบริวารไหลตามกันมา นี่อันหนึ่งที่น่าคิดอยู่ อันนี้เราก็อทราบแต่ก่อนแล้ว มันยังมีแง่อะไรให้คิดอีกอยู่

เมื่อวานนี้ได้อ่านดู ว่าทองคำกับดอลลาร์ที่เราชอบเข้าคลังหลวงนี้ มันเหมือนหนึ่งว่าเป็นเชื่อมหากุศล หรือดวงชาตาของชาติไทยเรา สำคัญเป็นเชื่อนะ พออันนี้สอดเข้าไปกับอันนี้ไหลตามเข้า อันนี้สอดเข้ากับไหลตามเข้า ๆ เป็นอย่างนั้นนะ มันพูดยากเหมือนกัน เออ ดวงชาตาของชาติไทยเราสำคัญอยู่นะ เราบินนี้เราก็อทบทวน พออันนี้เป็นเชื้อเข้าไปเท่านั้น บริษัทบริวารจะตามเข้า ๆ เรื่อย อันนี้เข้าเรื่อย อันนั้นตามเข้า ๆ เอ้อ ชอบกลอยู่ มาคิดอีกตอนที่พันธบัตรนี้ อันนี้ยิ่งเด่นชัด คิดดูซิว่าไม่มีใครเชื่อเลย ฟังซินะ แม้แต่ผู้ใหญ่สุดของเราในวงรัฐบาลลงมาโดยลำดับ บอกว่าไม่มีใครเชื่อ ตัวเจ้าของธนาคารเองตัวการก็ว่าเหลือเชื่อ พูดด้วยความตื่นเต้น เหลือเชื่อแต่ก็ได้เชื่อแล้วจะทำยังไง คือหลักฐานพยานมันยืนยัน ไม่เชื่อเท่าไรก็ต้องยอมเชื่อ นี่อันสำคัญอันหนึ่ง

ที่ว่าดวงชาตาของชาติไทยเราก็คือว่า เวลานี้กำลังช่วยชาติอยู่เต็มกำลัง มันหาทางออกไม่ได้ ดิดหนี่เขาก็มากจะทำยังไงเรา ปรีกษาหรือผู้ใหญ่ ปรีกษาหรือกัน ตกลงก็เสี่ยง เอ้า เสี่ยง มีทางออกอันนี้ทางเดียวเท่านั้น อันนี้เป็นเรื่องของผู้ว่าการพูดเบา ๆ ว่า ได้เขียนในนั้นเห็นบเข้าไปว่า พันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ คือตั้งสัจอธิฐานแล้วก็เอาไปสอดบับตั้งสัจจะในการช่วยชาติ แล้วก็ออกเลยที่นี้ว่า พันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ เป็นเครื่องหมายของการช่วยชาติ ตั้งสัจอธิฐานแบบลึกลับ ๆ ลับ ๆ อยู่ในนั้นแหละ สามแสนล้านนะ ฟังซิ ก็เคยพูดให้ฟัง แต่ก่อนเพียงสองหมื่นล้านฟาดอยู่หลายเดือน ขายไม่ออก ขายยากลำบากเหลือเกิน อันนี้ไม่มีทางไปจริง ๆ ก็หมุนเข้ามา เอ้า เสี่ยงกัน จิงว่าได้เสี่ยงกันทั่วประเทศไทยก็ว่าได้ละ ลงในจุดพันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ แล้วก็มืออธิฐานแปลก ๆ เข้าไปในนั้น

สามแสนล้านขายได้เท่าไร ๆ จะออกทางหนังสือพิมพ์ให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน ดูว่าไปเข้าหน้าหนังสือพิมพ์ไว้เจ็ดแปดฉบับ พอวางขายนี้สองวันครึ่งเท่านั้นพริบหมดเลย จึงต้องคืนที่เข้าหน้าหนังสือพิมพ์เขาไว้คืนให้เขา แล้วเสียค่าเช่าให้เขาครึ่งหนึ่ง คือเราเช่าเขามาเท่านั้น แล้วคืนเขาก็ขอเสียครึ่งหนึ่ง ไม่งั้นก็เสียหมดเพราะเช่าไว้เป็นจำนวนหลายวัน ประกาศทางหนังสือพิมพ์ แต่นี่เพียงสองวันครึ่งเท่านั้นหมดพริบ หนังสือพิมพ์ที่นอนอนยังไม่ได้ล้างหน้า ทางนี้หมดเรียบริ้อยแล้ว เลยต้องคืนหนังสือพิมพ์เขา ขอเสียครึ่งเดียว

อันนี้ก็เป็นเรื่องหมายดวงชาติของชาติไทยเรา จะเป็นอะไรที่ไหนไป อำนาจของชาติ ของศาสนา ชาติก็ชาติถือพุทธ ศาสนาพุทธ เวลาออกเสียงเป็นเสียงตายจริง ๆ ก็หมุ่นเข้ามาหาศาสนาหาธรรมเป็นที่เกาะที่ยึด ก็อธิษฐานเข้าไปในจุดนั้น ๒ วัน กับครึ่งวันพริบเดียวเท่านั้นหมดเลย นอกนั้นยังหลงไหลมาอีก หลงไหลมาเอาอีก ยังจะมากกว่านี้อีกถ้าปล่อยไปหลายวัน แต่นี่คำนวณถึงเรื่องดอกเบี้ย ขนาดนี้ดอกเบี้ยพอดี แล้วเงินพื้นของเรานี้ก็หนุนแหละที่นี้เต็มที พอใจ ดอกก็พอดี ถ้ามากกว่านี้จะกระทบดอก เลยเอาแค่นี้

ผู้ว่าการจึงได้พูดว่าที่นี้เงินพื้นฐานเราได้เรียบริ้อยแล้ว มีแต่จะก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ พื้นฐานรองรับเรียบริ้อยหนาแน่นแล้ว มันคงแล้ว นี้ผู้ว่าการมาพูดเอง พูดด้วยความตื่นเต้น บอกว่าไม่เชื่อ คือเหลือเชื่อว่างั้นเถอะ แล้วมันก็ได้เชื่อเสียเอง เพราะหลักฐานพยานยืนยัน ยอมรับ แม้แต่ผู้ใหญ่สูงสุดมา วงไหนก็ตามเหลือเชื่อด้วยกันทั้งหมด ก็ยอมรับด้วยกันทั้งหมดไม่มีใครค้านกันได้เลย แล้วฟังว่าตบมือว่างั้นนะ พอใจ ตบมือที่เหลือเชื่อ แต่ได้เชื่อแล้วว่างั้น ก็อย่างนั้นละ

คราวนี้จึงเป็นคราวที่ว่ากวน ถ้าว่ากวนก็กวนพี่น้องทั้งหลายเต็มที่ละเรา คือกวนด้วยน้ำใจของเราที่มีต่อชาติ ไม่ได้กวนเพื่อจะเอามาขายย้ายให้เสียอะไรเลย แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี เราบอกตรง ๆ เลย ที่เรากวนพี่น้องทั้งหลาย ๆ จนบางรายอาจจะรำคาญอะอะพูดแต่เรื่องทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ช่วยชาติ ๆ ก็เพราะชาติของเรามันจะจมอยู่แล้วทั้งประเทศ จะไม่พูดได้ยังไง ก็เราเป็นคนรักชาติ นั่น เมื่อเป็นอย่างนั้นเราต้องหวังต้องไยเป็นกังวล ต้องเสาะแสวงหาเครื่องหนุนช่วยกันทั้งบ้านทั้งเมืองเรา เพราะเป็นคนไทยด้วยกัน ต่างคนต้องถือเป็นภาระด้วยกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ต้องมีหัวหน้า เมื่อมีหัวหน้าก็ต้องกวนกันเข้าใจไหม หัวหน้าไม่ไปกวนบริษัทบริวารจะไปกวนใคร ก็ต้องไปกวน

นี่ละที่กวนพี่น้องทั้งหลาย เพราะจิตใจเรามันหมุ่นรอบตัวตลอดเวลา ตั้งแต่เริ่มออกช่วยชาติมาหมุ่นจริง ๆ เพราะเราไม่เหมือนใคร ว่าอะไรเป็นจริงทุกอย่างเลย อันนี้ก็หมุ่น

เพื่อเมืองไทยของเรา ไม่ใช่เพื่ออะไร แต่ก็เดชะอยู่ ก็รู้สึกว่ามันขึ้นๆ ๗ ตั้งแต่บัดนั้นเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นผลบวกมาเรื่อย ๆ นี่ละเป็นที่พอใจ เพราะฉะนั้นเราจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดถึงทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ขอให้มันเป็นเครื่องหมายของชาติอย่างเด่นชัดทีเดียวนะ อย่าให้หลุดให้ขาดไป นี่ละจะเป็นเครื่องเสริมชาติไทยของเราให้มีความสง่างาม ลบล้างสิ่งเลวร้ายที่จะพาเมืองไทยเราให้ล่มจมลงไปได้ไม่สงสัย

หลวงตาถึงขนาดที่ว่าเมื่อได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้ว หากว่าจะมีเรื่องอะไรเกิดขึ้น เราจะปิดลูกศิษย์ไว้ข้างหลังเราจะออกสนามคนเดียว นี่ก็พูดแล้วไม่ใช่เหรอ นี่ละถ้าได้จุดนี้แล้วถึงใจเราแล้ว เอ้า ใครจะมาว่าอะไรว่าเถอะ เราจะออกสนามคนเดียวพัดกันเลย ให้มันตกทะเลหมดทั้งโคตรมันละ ใครมาว่าให้เราละ เข้าใจไหม พี่น้องชาวไทยเราจะไม่มีบอบช้ำ เราจะกันไว้หมดไม่ให้ใครไปแตะได้เลย เราจะออกคนเดียว เพราะคำนี้เป็นคำของเราบ่งบอกออกมาว่าให้ได้ ๑๐ ตัน มันก็เป็นเวลานี้เท่านั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วหน้ากัน เป็นเวลาที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ทุกอย่าง ไม่มีที่สงสัยที่ว่าเราช่วยชาติไทยของเรา นี่ละอันสำคัญ

เราพยายามชวนชวนถึงจะบอบช้ำบ้างเล็กน้อยก็ตาม เพื่อส่วนใหญ่ที่เป็นคุณมหาศาล นี่ละตรงนั้นตรงที่เราเอานะ ถึงจะมีบอบช้ำบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นส่วนของเรา รวมกันอย่างนี้ แต่ส่วนใหญ่ของเราจะแน่นหนามั่นคงสง่างามครอบคลุมประเทศไทยของเราจริงถือเป็นสำคัญมาก ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่ากาลนี้เป็นกาลที่เหมาะสมแล้ว ที่เราจะพยายามชวนชวนหาทองคำและดอลลาร์เข้าสู่คลังหลวงของเรา เพื่อเป็นความสง่าราศีแก่ชาติไทยของเรา ถ้าเลยจากนี้แล้วจะไม่ได้นะ ใครจะเอาทองคำมาโยนให้ตุ้ม อันนี้ทองคำช่วยชาติ โดยที่ไม่มีเหตุมีผลตั้งไว้ก่อนอย่างนี้จะไม่ได้นะ แต่ก่อนก็ไม่เคยมีอยู่แล้ว แล้วต่อไปก็จะมีอีก ที่มีก็อยู่ในจังหวะนี้พอดี

นี่ละเราจึงให้พร้อมหน้าพร้อมตากัน เอ้า ทุกข์ก็ทุกข์เถอะ ทุกข์เพื่อชาติไทยของเรา หัวหน้าคือพระพุทธเจ้าพาทุกข์ เอ้า ทุกข์ ไม่จม คือธรรมมานำชาติของเรา ชาติเราเป็นชาติแห่งชาวพุทธ จึงขอให้ยึดถึงคำสอนพระพุทธเจ้า ให้ฟังเสียงธรรมนะ อย่าฟังเสียงเรื่องซิบ ๆ ซาบ ๆ กระจิบกระจาบ เรื่องที่มาทำให้ล่มจม กระจิบกระจาบมาแฉ่งนั้นแฉ่งนี้ที่จะมาทำลายมีเยอะนะ ให้ระวัง อย่าสนใจอันนี้ ให้เอาตั้งแต่สิ่งที่ธรรมท่านบ่งบอกยังงี้ หัวหน้าพูดยังงี้ให้ฟัง ก่อนที่เราจะนำมาพูดกับพี่น้องทั้งหลายได้คิดเต็มเหนี่ยวแล้ว ถึงได้ออกทุกระยะ ๆ ไม่ใช่ว่าพรวดพราดออกมานะ พิจารณาเรียบร้อยแล้วออก ๆ เลย

พุ่งเลย ๆ ไม่รอ ถ้าอันไหนออกเต็มเหนี่ยวแล้วออกเต็มเหนี่ยวเลย อันไหนที่ยังไม่ควรออก มันก็รู้กันเอง รู้กันเองอยู่ภายในนั้นละ ถ้าสมควรที่จะออกแล้วออก

นี่สมควรอย่างยิ่งแล้วน้ำหนักทองคำ ๑๐ ตัน เหมาะสมกับชาติไทยของเราอย่างยิ่ง ในภาวะเช่นนี้ ถ้าเลยจากนี้แล้วเราจะไม่ได้ทองคำ เพราะคลังหลวงของเราทองคำบกพร่องมาก ก็ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เราไปดูเองจึงออกมาโฆษณาเพื่อพี่น้องทั้งหลายได้รู้เรื่องของตัวเอง เวลานี้เมืองไทยเราดับของเรามีอะไรบ้าง ดับของเราก็มีทองคำ เวลานี้ทองคำซึ่งเป็นดับเป็นปอดของชาติไทย ลมหายใจของชาติไทยเราบกบางมากนะ ได้บอก จึงต้องได้รับแรงอยู่นี้ละ ขอให้ได้อันนี้เข้ามาแล้วจะหายใจโล่ง ถึงไม่เต็มปอดก็โล่งไม่เป็นไร ขอให้ได้ ๑๐ ตันนี้เถอะ

กาลนี้เป็นกาลสมควรมากที่สุด ไม่มีกาลใดสมัยใดที่จะเหมาะสมยิ่งกว่ากาลนี้ ที่เมืองไทยของเราจะล่มจม แล้วคนทั่วโลกเขาเห็นกันหมด ที่นี้เราช่วยชาติของเราทั่วโลกเขาก็เห็นกันหมด จึงเหมาะสมกับเหตุการณ์ทุกอย่าง ซึ่งควรจะได้ทองคำมาอย่างน้อยอย่าให้ต่ำกว่า ๑๐ ตัน เอาตรงนี้ ถ้าได้ตรงนี้แล้วจะโล่งทั่วประเทศไทย สง่างามไปหมด พูดได้ทั่วหน้ากันเลยไม่เป็นไร หลวงตาพาพูดหลวงตาไปดูเรียบร้อยแล้วจึงออกมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เพราะฉะนั้นจึงขอให้พยายาม

อันนี้เป็นจุดใหญ่มาก กาลนี้เป็นกาลเหมาะสมมาก ที่จะได้ทองคำมาก็ได้กาลนี้เท่านั้น กาลนอกนั้นเรามองไม่เห็น มันตีตันไปหมด มองเห็นว่าปิดตันเลย ปิดตันข้างหน้าข้างหลังไม่เห็น กาลนี้โล่ง ๆ ๆ เพราะฉะนั้นเราถึงหมุนแต่กาลนี้แหละเข้าใจไหม กาลนี้โล่งโล่งเพื่อชาติไทยของเรา จะได้หายใจโล่งทั่วหน้ากัน เมื่อได้ทองคำตามจำนวนที่คนทั้งชาติช่วยกันให้เต็มเหนี่ยวแล้วนี้ ตรงนี้สำคัญมากนะ ถ้าได้ตรงนี้แล้วหายใจโล่ง ไม่เป็นโรละหมุนได้

ที่นี้ทองคำก็ดี ดอลลาร์ก็ดี ประโยชน์ของอันนี้ โอ้ย.รอบด้านนะ ทองคำไม่เคลื่อนไหว แต่ผลประโยชน์เคลื่อนไหวเรื่อย ๆ ไหลรอบตัว ดอลลาร์ก็ไหลรอบตัวหมุนรอบตัว เป็นประโยชน์มากมาย การที่เราจะพิมพ์ธนบัตรออกใช้ก็รู้สึกโล่งใจ ๆ เพราะอันนี้หมุนไว ๆ ให้พิมพ์ธนบัตรออกใช้ทั่วประเทศไทยของเรานี้ได้มากขึ้น ๆ นี่อันสำคัญ เราจึงได้หมุนในจุดนี้ สำหรับหลักใหญ่แต่ไม่ได้ทองคำ เป็นคลังหลวง เป็นหัวใจของชาติหายใจฟอดแผด ๆ อยู่ในนั้นหมดทุกชีวิต เพราะฉะนั้นใครจะมาแตะไม่ได้ ถ้าอันนี้โค่นลงไปเมืองไทยนี้เป็นหมา ๖๒ ล้านตัว ไม่ใช่พลเมือง ๖๒ ล้านคนนะ

ไอ้เราก็ไม่ทราบมันจะโดดไปไหน มันก็ไม่เคยทุกข์จนขนาดนั้นไอ้ปุกก็ แต่มาทุกข์จนแล้วไอ้ปุกก็มันจะมีโลกอยู่หรือไม่ก็ไม่รู้แหละ เพราะฉะนั้นขอให้ไอ้ปุกก็เรามีโลกอยู่ เมื่อเจ้าของมันมีโลกอยู่แล้วหมาก็มีโลกอยู่ ถ้าเจ้าของไม่มีโลกอยู่แล้วอย่าว่าแต่ไอ้ปุกก็ ทุกอย่างในประเทศไทยยุบยับไปหมดเลยนะ หลักใหญ่อยู่ตรงนี้ เรายกเป็นข้อตลกมาเรื่องไอ้ปุกก็ ความหมายว่าถ้าส่วนใหญ่ได้ยุบยับลง อะไรก็ยุบไปหมดเลย ความหมายว่าอย่างนั้น ไม่มีอะไรดีในเมืองไทยเรา มองดูทุกสิ่งทุกอย่างไปยุบยับหมดเพราะหลักใหญ่เสียไปหมด ล้มระนาวไปหมดแล้วอะไรจะดีขึ้นไม่มีเลย จึงเรียกว่าเสียหายหมดตลอดหมู่ หมาเปิด ไก่ ที่ไหน ๆ หาขึ้นดีไม่ได้ ถ้าเจ้าของพาดีทุกสิ่งทุกอย่างดีหมด นั้น มันอยู่จุดนี้นะ

นี่ละขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้คำนี้ว่า ทองคำเราคราวนี้เป็นคราวที่เหมาะสมมากที่สุดแล้ว เอ้า ให้พากันทุ่มลงไป มีมากมีน้อยทุ่มลงไป นี่คำวามหากุศลก็รื่นเริงบันเทิงในจิตใจของเรา มหากุศลที่เราสร้างที่ไหนจะเป็นมหากุศลได้อย่างที่เราช่วยชาติไทยทั้งชาติคน ๖๒ ล้านคน แผ่นดินชาติไทยหนักขนาดไหนจะจมอยู่ ที่ผ่านมาแล้วนี่เห็นอยู่ทั่วหน้ากัน บัดนี้กำลังฟื้นขึ้นมา ๆ เอ้า หนุนขึ้นมาให้ได้เต็มสัดเต็มส่วน แล้วเราจะโล่งใจทั่วหน้ากันไปหมดนั่นแหละ จุดนี้เป็นจุดสำคัญนะ

แล้วขอให้ฟังหัวหน้า ใครจะมายุ่แห่ยกอ่กวนแบบไหน ให้ฟังเสียงหัวหน้าเป็นน้ำหนักเทียบกันทันที ๆ ถ้าใครว่าอะไรมาเป่ายังงี้ก็ล้มตามเขาจมนะ เมืองไทยจม ให้ฟังเสียงหัวหน้าคือธรรม ธรรมนั้นละเป็นหัวหน้า พระพุทธเจ้าออกมา เราก็ได้ทำงานสนองพระมหาบารมีของพระองค์ ได้ทำงานแทนพระองค์ และมาเกี่ยวข้องกับพี่น้องทั้งหลายแล้วขอให้ต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคี มีความรักชาติเป็นแกนสำคัญ มีความเสียสละและมีความพร้อมเพรียงเป็นสิ่งแวดล้อมแล้วจะสง่างามไปหมด ว่าอะไรว่าอย่างเดียวกันถึงกัน ๆ ขึ้นได้

ถ้าต่างตัวต่างดีต่างดี ดั่งที่ท่านแสดงไว้ในชาดกเราก็เคยมาพูดให้ฟังแล้ว นกกระจาบมันมี ๒ พวก พวกหนึ่งนกกระจาบของพระโพธิสัตว์ พวกหนึ่งนกกระจาบของพระเทวทัต พระเทวทัตเป็นคู่กรรมคู่เวรก่อกรรมก่อเวรต่อพระพุทธเจ้า ที่นี้นกกระจาบที่เป็นบริษัทบริวารของพระเทวทัตนั้นไม่ลงรอยกัน ไปที่ไหนมักแตกร้างสามัคคี ทะเลาะเบาะแว้งกันไปเรื่อย ๆ บริษัทบริวารของพระเทวทัตคือนกกระจาบ ๕๐๐ ตัว ไปที่ไหนก่อวุ่นกันเรื่อย ยุ่กันเรื่อย หัวหน้าก็จะเป็นจะตายเทวทัต

แล้วอีกฝ่ายหนึ่งก็เป็นนกกระจาบอีกเหมือนกันมี ๕๐๐ ตัว เป็นบริษัทบริวารของพระโพธิสัตว์คือพระพุทธเจ้าของเรา ที่นี้เวลาลงไปกินข้าวในนาเขา นกตั้ง ๕๐๐ ตัวมันก็สิ้น

เปลืองมากเจ้าของเขาก็เคียดแค้น เขาก็วางตาข่ายครอบละชิ พอลงไปนี่ตาข่ายเขาก็ครอบเลยทีเดียว นี่เป็นพวกแรกบริษัทบริวารของพระเทวทัตลงไปกินข้าวในนาเขา เขาเอาตาข่ายครอบไว้ต่างตัวต่างดิน หัวหน้าสั่งอะไรไม่ยอมฟังเสียง ใครก็จะเดินเอาตัวรอด ๆ สุดท้ายนกกระจาบ ๕๐๐ ตัวตายเรียบหมดเลย นั่นเห็นไหม นี่เพราะโทษแห่งความไม่ลงรอยกัน แยกความสามัคคีกัน สุดท้ายตายกันทั้งหมด นั่น นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่ง ให้พิจารณาถึงเรื่องความริ้วราน ความแตกร้าง ความยุแหย่ก่อวุ่นซึ่งกันและกันในวงแห่งชาติไทยด้วยกัน ไม่สมควรอย่างยิ่ง จะจมนกันได้ตั้งนกกระจาบ นี่เป็นข้อสาธกอันหนึ่ง

ข้อสาธกอันที่สอง นกกระจาบเป็นบริษัทบริวารของพระโพธิสัตว์ ท่านสอนไว้เรียบร้อยทุกอย่าง บริษัทบริวารของท่านมีความกลมกลืนสามัคคีกัน ฟังเสียงหัวหน้า หัวใจของบริษัทบริวารตัวใด ๆ คอยฟังเสียงหัวหน้า ๆ หัวหน้าสั่งยังไงพรึบ ๆ ๆ เลย ทีนี้ไปกินข้าวในนาเขาก็กินเหมือนกัน พอไปกินข้าวในนาเขาแล้วเขาก็วางตาข่ายครอบอีกแหละ เพราะเขาเคยได้ด้วยวิธีการใดเขาก็ทำ พอไปกินข้าวนี้เขาวางตาข่ายเขาครอบพรึบทีเดียวเลยทีนี้ หัวหน้าบอกว่า นี่ฟังซิคำบอกอย่างนี้เราเคยได้คิดใหม่ แต่เป็นเรื่องอุบายของพระโพธิสัตว์ พอถูกตาข่ายครอบแล้วหัวหน้าสั่งว่า ให้ต่างตัวต่างตายคนละแบบ ฟังซินะ คือนกกระจาบทั้งหลายไม่ตายละ อย่าดิ้นอย่าดิ้นให้ต่างตัวต่างตายคนละแบบละฉบับ ตายหงายตายคว่ำ ตายแบบไหนเหมือนสัตว์ตายแล้ววางนั้นนะ อย่าดิ้นอย่าดิ้น สั่งลูกน้องแล้วเจียบ

พอดีเจ้าของตาข่ายเขาก็มา รีบสั่งกันไว้คือถ้าดิ้นอย่างนี้แล้วออกไม่ได้ ต้องเป็นเจ้าของเขาเปิดถึงจะออกได้ เข้าใจไหม เพราะต่างตัวต่างที่จะหาออกช่องนั้นช่องนี้มันออกไม่ได้แล้ว ถ้าออกก็ออกหมด เขาเปิดนี้มันก็ออกหมดถ้าตายก็ตายหมด อย่างนกกระจาบพวกแรกนั้นตายหมด นกกระจาบพวกสองนี้หัวหน้าสั่งไว้เลยทีเดียวยว่าให้ตายคนละแบบทั้ง ๆ ที่ไม่ตายนะนกกระจาบ ให้ทำตัวเป็นนกตายคนละแบบ ๆ เต็มอยู่ในนี้ เมื่อนายพรานเขามาแล้ว ให้ฟังหัวหน้าที่จะให้สัญญาณ เนบอกรไว้อีกด้วยนะ ทีนี้เจ้าของตาข่ายก็มา อ๊วย.นกเหล่านี้มันเป็นอย่างนี้ ตะโกนขึ้น ตาข่ายก็ไม่เห็นรุนแรงอะไรนัก ทำไมมันตายได้ยังไง ดูซินะ มันตายคว่ำตายหงายตายอยู่ทุกแห่ง ตัวไหนอยู่ที่ไหนเหมือนตายมาตั้งกับตั้งกัลป์

เขาก็เลิกตาข่ายขึ้นละชิ ก็มันตายหมดแล้วจะไประวังอะไรไซ้ใหม่ มันตายคนละแบบ ๆ นี่เห็นไหมพระโพธิสัตว์ท่านสั่งกันสอนกัน ทีนี้พอได้จังหวะแล้วโพธิสัตว์คอยจ้องดูอยู่นี่หัวหน้า พอได้จังหวะแล้วก็ขึ้นสัญญาณว่า ไปได้เท่านั้นละ พรึบไปหมดเลย ใอนั้นเลย

ตายแทน บักห่านั้นเลยตายแทนเข้าใจไหม มันไม่ได้สะแตกนกระจาบละซิ มันโง่กว่านกระจาบเข้าใจไหม มันเลยตายแทน แล้วผ่านไปได้เรียบ

นี่คือความพร้อมเพรียงสามัคคีและฟังเสียงหัวหน้า หัวหน้าก็ได้แก่โพธิสัตว์ หัวหน้านี้ก็คือศาสดาเอก ที่มานำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้คือศาสดาเอก เรานำธรรมมานำพี่น้องทั้งหลายนี้ก็เท่ากับนกระจาบ ๖๒ ล้วนตัวเข้าใจไหม ถ้าแตกสามัคคีกันตายหมดนะ ถ้าต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคีแล้ว ความจนนั้นแหละมันจะตายอย่างแหงเลยเข้าใจไหม เราเหยียบหัวมันไปเลย ให้จำเอานะข้อนี้ เป็นคติเครื่องเตือนใจอันหนึ่ง เรื่องก็มีเท่านั้นละวันนี้ ไม่ได้พูดอะไรมากแหละ ไม่มากอะไรมันมากพอแล้ว จนไม่มีน้ำลายจะพูดแล้ว

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.or.th